Din motive juridice, suspendăm apariţia tipărită a Impact-est, începând de joi, 17 iunie 2021.
Când va fi posibilă reluarea acesteia, vă vom anunţa pe site-ul http://www.impact-est.ro.
(Redactor-şef Gelu CIORICI)

Impact EST anul XXIII – 2025, nr. 1001 - 11.02.2025

Secretul bine ascuns al lui Ilie Bolojan. De ce trăim azi în cel mai scăzut moment de suveranitate al României şi de ce multora le convine

După foarte mulţi ani, în România este liniște. Chiar dacă în apropiere se aud gemetele războiului. Mă refer la liniștea guvernamentală, nu mai sunt isterii, nu mai sunt neînţelegeri între membrii coaliţiei de guvernare, totul e pace, totul e serenitate. Această pace are însă anumite explicaţii. Cea mai importantă dintre ele este că ţării noastre i s-a făcut un take-over de toată frumuseţea în Consiliul de Administraţie, profitând de contextul internaţional, mai precis de declanşarea războiului din Ucraina.
Americanii au pus piciorul în pragul României şi şi-au impus punctul de vedere. Şi până acum, e adevărat, americanii au avut un cuvânt covârşitor de spus în tot ceea ce însemnat devenirea ţării noastre în ultimii 33 de ani, dar metodele lor de soft power au fost puse în aplicare mai degrabă în spiritul unui parteneriat, al unei discuţii amiabile cu conducerile de după Revoluţie ale ţării noastre.
Americanii au promovat valori mişto, s-a impus alternanţa la guvernare a stângii cu dreapta şi invers, s-au instalat politici şi instituţii de luptă împotriva corupţiei, dar noi n-am înţeles nimic din toate astea. România e prea tânără ca să fie condusă prin soft power, noi încă ne închinăm de frica ciocanului primit în cap şi a toporului care ne taie deştele.
Iar americanii, ăia care încă mai decid în lume, ne-au zis:
“Bă, v-am dat credit. V-am lăsat să vă alegeţi conducătorii. Aţi ales tot ce aţi vrut voi. Tuturor celor pe care i-aţi ales voi, noi le-am dat credit. Am dat credit unor oameni ca Ponta, Băsescu, Dragnea, Orban, Cîţu, Barna, Cioloş… Rând pe rând, toţi aceştia au eşuat, v-au înşelat, ne-au înşelat aşteptările ca partener strategic. Bă, băieţi, v-am învăţat. Sau am încercat. Am avut încredere în voi să vă conduceţi ţara, să duceţi ţara asta la un alt nivel. Efectiv nu puteţi. Nu sunteţi în stare să depăşiţi orgoliile, nu sunteţi în stare să vă depăşiţi găurile din caracter”.
Atât de simplă a fost discuţia. Aceasta este explicaţia păcii dintre PNL şi PSD. În spatele ei, stă pacea dintre serviciile secrete româneşti şi CIA. Pentru prima oară în istoria postdecembristă a României, cele două părţi nu se mai curentează una pe alta, nu-şi mai trag preşurile, nu-şi mai fac renghiuri, nu-şi mai mutilează abordările, ci colaborează. Nicolae Ciucă este reprezentantul CIA în România şi premier. Marcel Ciolacu este omul ales de Pădure să reprezinte la guvernare serviciilor secrete româneşti. Nu, Ciolacu nu e decident, e “implementator”.
Nici Ciucă, nici Ciolacu nu decid nimic, li se “decide” totul, li se spune tot ce trebuie să facă. E şi normal însă ca, din când în când, să mai apară găuri în acest “proiect”.
De exemplu, nu e o “întâmplare” cel mai nou scandal născut zilele trecute despre legile de reorganizare şi reformare a serviciilor secrete. Acest scandal nu este întâmplător şi felul în care el a fost băgat pe gâtul opiniei publice nu este întâmplător.
Profitând probabil de accesul la discuţiile de bază pe această temă, “Cineva”, un actor important şi care cel mai probabil nu este de acord cu această pace prin care se conduce România, a lăsat să se scurgă pe surse draftul cu propunerile incipiente de reformă, care, privite în tonul în care au fost “prezentate”, sunt nişte aberaţii incredibile.
Dar realitatea e că, după 33 de ani, România asta, încă tânără, încă mirosind a “securismul” de care vorbea Hellvig recent, a ajuns în momentul în care trebuie să îşi pună marile întrebări, inclusiv vizavi de ceea ce îşi doreşte în următorii 30 de ani pe partea de siguranţă naţională.

În ciuda reformelor drastice care au avut loc şi în SIE, şi în SRI, în ultimele 3 decenii, căci structurile principale de intelligence arată totalmente diferit faţă de anii ‘90, pe masă au rămas câteva probleme grave, importante şi cu puţine şanse de rezolvare. Chiar dacă puţine, sunt însă consistente, şi problemele/provocările pot fi rezolvate dacă la masă se vor aşeza oameni sănătoşi la cap şi care să înţeleagă că România nu mai poate continua aşa.
În acest moment, SRI şi SIE se calcă pe degete, pentru că multe dintre competenţele lor se încalecă. Controlul real asupra celor două instituţii e o glumă, comisiile parlamentare sunt despuiate de autoritate. Şefii civili sunt carotaţi sau ignoraţi de adjuncţii lor, pe comanda militară, unii devenind îngrijorător de puternici (vezi cazul Coldea), sau îndeplinesc atribuţii exotice, cum e cazul lui Eduard Hellvig, şef al SRI, care face mai multă politică externă pentru România decât face ministrul de Externe desemnat, ceea ce e groaznic de penibil.
Deşi cred că e bine să ne punem întrebarea dacă SRI şi SIE merită unite, eu cred că România nu pare, în acest moment, destul de matură să-şi poată permită aşa ceva. Mai e de discutat şi dacă reforma serviciilor secrete trebuie să fie o discuţie la care să aibă acces toţi analfabeţii din această ţară, dacă nu cumva reforma serviciilor de intelligence trebuie să fie apanajul liderilor politici ai acestei ţări, dar şi al factorilor reali de conducere din serviciile secrete.
Peste orice fel de discuţii, dacă Hellvig ar trebui să aibă 14 mandate sau dacă acoperiţii SIE ar trebui să colaboreze cu acoperiţii SRI, este foarte important ca România să-şi traseze nişte obiective de securitate care să fie atinse în următorii 30 de ani, să-şi creeze o strategie serioasă pentru următoarele 3 decenii care se anunţă extrem de complicate, iar aceste obiective să devină secret de stat şi să fie asumate de cei care vor conduce în viitor România.
Am luat-o puţin după casa nănaşului, dar am vrut să vă fac să înţelegeţi că ceea ce se întâmplă în România în aceste zile nu e meritul nostru, nu ţine de noi. Ba chiar aş putea să zic că suntem la cel mai scăzut nivel de autoritate şi suveranitate de după Revoluţie. Aici apare însă un paradox: foarte multă lume este mulţumită că lucrurile stau aşa.
În barometrele de opinie care nu se publică în presă, dar la care am acces datorită unor surse, reiese clar că populaţia este foarte mulţumită de liniştea de la guvernare, că, în sfârşit, politicienii, chiar şi adversarii politici, colaborează pentru România. Sau, cel puţin, asta crede poporul.
Da, poporul este îngrijorat de război, este stresat de incertitudinea ce domneşte în Europa şi în lume, dar este mulţumit pentru că este linişte. Fiindcă românii s-au săturat de isteriile rezistacilor, de minciunile USR-PLUS, s-au săturat să mai creadă în lideri “providenţiali” precum Barna sau Cioloş sau Clotilde sau Nicuşor Dan şi care, odată aleşi, se scobesc în nas şi bagă în gură mizeria promisiunilor lor încălcate.
România s-a săturat de isterii.
De aia, pe telecomanda de la teve nu mai apar Şoşoacă sau George Simion, pentru că decidenţii americani i-au scos pe tuşă din punct de vedere mediatic pe aceşti clarinetişti politici. De aia nu mai apar asemenea personaje care făceau zgomot de fond inutil, de aia AUR se dezintegrează, de aia USR nu mai e o miză, balamalele nu au sens pe vreme de război, ele trebuie să scârţâie atunci când e pace.
Poporul român trebuie să rămână concentrat la ceea ce e important. Cel puţin ăsta este punctul de vedere al Licuriciului Mare, care consideră că trăim un moment global de “awakening”.
Întrebaţi-i şi pe oamenii de afaceri din România şi au să vă spună acelaşi lucru, că le convine această linişte, fiindcă nici ei nu mai aveau nevoie de scandal, de ruperi de ritm, de cutremure în coaliţii, de imprevizibilitate guvernamentală. Da, da, exact asta au cerut mereu guvernanţilor oamenii de afaceri români: dacă nu ne ajutaţi, măcar să nu ne încurcaţi.
Uite c-acum se întâmplă acest lucru. Aşa cum vă spuneam, această linişte convine şi poporului, şi mediului economic, şi americanilor, ca parteneri strategici ai noştri. Convine chiar şi partidelor politice aflate la putere, fiindcă fiecare obţine ce vrea în aceste momente. Şi asta e interesant.
Ne sperie această normalitate, această linişte, fiindcă în România nu a fost aproape niciodată linişte, ci mai mereu circ. Sigur că este ciudat să vezi Stânga şi Dreapta colaborând.
Şi e musai să ne punem întrebări dacă această anulare a suveranităţii României este temporară, de durată, dacă vom reveni vreodată la “ce am fost şi mai mult decât atât” sau vom mânca resturile de la masa bogaţilor lumii.
Dar acum…
Acum suntem prea importanţi pentru liderii lumii din punct de vedere geo-strategic ca să mai putem fi lăsaţi să greşim, aşa cum am făcut-o până acum. Şi poate că ăsta este momentul.
Conducerea străină, nevăzută a ţării noastre, se implică însă în reformarea României şi pe planuri si mai puţin vizibile decât conducerea efectivă a ţării, respectiv a guvernului. Credeţi că mazilirea lui Băsescu, Elenei Udrea sau a baronului Ionel Arsene ori arestarea mâinii drepte a baronului Ghoerghe Flutur sunt întâmplătoare? Vă spune domnul Liviu Alexa că nu.
Ce nu au fost în stare DNA şi DIICOT să desăvârşească în anii trecuţi, ce n-a fost în stare Justiţia română să rezolve de 7 ani încoace, au rezolvat americanii dând un bobârnac structurilor de forţă din România şi obligându-le să “comply” din punctul de vedere al luptei anticorupţie, care rămasese în coadă de mătură.

Prezenţa pe mai departe pe scena politică a lui Traian Băsescu fără sentinta de rigoare că a fost un securist împuţit ar fi fost o nesimţire. Rămânerea în libertate a unei infractoare ordinare precum Elena Udrea era o jignire la adresa poporului român. Prezenţa în actul administrativ a unui baron ca Ionel Arsene, îmbogăţit peste măsură de ciordelile făcute, era o ruşine.
Baronii penelişti şi pesedişti vor fi epuraţi în perioada imediat următoare, maxim în doi ani.
Pericolul pe care îl reprezintă pentru viitorul clasei politice româneşti rămânerea în schemă a baronilor este bine conştientizat de americani. Ei ştiu că, fără curăţarea României de asemenea techerghei, nu e posibil un restart real în 2024, căci "supravieţuitorii" l-ar putea compromite şi România ar putea rămâne la fel de coruptă ca până acum.
Un mare filosof american, pe numele său Mike Tyson, spunea cu dreptate: "Fiecare om are un plan până primeşte un pumn în gură".
Fiecare politician se crede smardoi până este încătuşat şi, dintr-o dată, devine un nimeni. Sunt foarte mulţi politicieni care au reuşit să meargă fie pe sfoară, fie pe după tufişuri, în ultimii 20 de ani. Baronii PSD şi PNL au mai fost călăriţi de procurori. Da, dar cei mai grei au rămas intangibili, spre dispreţul tuturor. Americanii sunt hotărâţi să cureţe locul pentru 2024 şi vor profita de acest intermezzo scurt, să sperăm, de acces la butoanele ţării, ca să ajute România să devină mai bună.
În aceste momente se fac planuri peste planuri în laboratoarele lumii şi este interesant că multe dintre ele vizează România. Pe de o parte, Emmanuel Macron, care a ratat admirabil implicarea în destinele României prin eşecul papagalului de Dacian Cioloş, a trecut la adevăratul plan A şi anume la impunerea Laurei Codruta Kovesi la preşedinţia României. Kovesi a şi primit de la ursitoarele Europei pe tavă inelul fermecat al procuraturii europene care oferă o forţă magică, pe acea de a aresta cum vrea si când vrea cam pe oricine din Europa.
Interesele LCK sunt variate, iar intrarea ei în scenă se va produce cel mai probabil prin forţă şi cu nişte lovituri de imagine în România care vor zgudui scena politică şi economică a ţării, urmând să fie arestaţi nişte băieţi grei care au făcut nasoale şi care au crezut că scapă nepedepsiţi.
La toate acestea, mai puneti si a doua parte din plan şi anume câteva arestări de răsunet în Europa. Forţa LCK este că pentru orice fel de operaţiune de acest gen nu va avea nevoie de acordul vreunui judecător sau de vreun agreement, ci va pleca la drum având grijă doar să nu-i supere pe cei care au dus-o acolo. Asta este altă discuţie.
LCK a crescut incredibil în sondaje. Este cea mai prezidenţiabilă personalitate "politică" din acest moment, deşi ea nu face parte din clasa politică, dar toţi românii o văd cu şansele cele mai mari să plece la Cotroceni. Ceea ce este foarte interesant.
Necunoscuta e dacă va merge independentă sau va fi sprijinită de PNL în demersul ei, ori de o forţă politică ce ar urma să apară şi să crească în următorii 2 ani.
Următorul preferat al românilor este, surprinzător, Mircea Geoană. De ce zic surprinzător? Pentru că nimeni nu ar mai fi crezut în revigorarea politică a acestuia după eşecul răsunator de la prezidenţiale. Cineva acolo sus îl iubeşte.
Mircea Geoană este susţinut la preşedinţia României de către statul Israel cu acordul tacit al americanilor, care preferă să ofere de această dată acest privilegiu israelienilor, parte din negocierile lor pentru alte chestiuni, mult mai importante.
Dar şi americanilor le convine de Mircea Geoană. Trebuie însă să ţineţi minte de la mine acest mic secret: că Mircea Geoană este exclusiv proiectul politic pentru 2024 al israelienilor.
Este şi motivul pentru care Geoană a accesat poziţia de secretar general adjunct şi a fost reconfirmat ca număr 2 în alianţa NATO, cu ajutorul statului Israel, că el nu avea nicio treabă cu aşa ceva. Şi este şi motivul pentru care, în ultima vreme, pe bani grei, televiziunile şi online-urile din România se străduie să-l împingă în faţă pe Mircea Geoană din postura specialistului, a liderului ferm, care vorbeşte raţional şi liniştitor despre război şi despre soluţii.
Vedeţi un pattern? Cei doi, Laura Codruta Kovesi si Mircea Geoană se vor folosi de acelaşi atu electoral: anvergura funcţiilor în care au plecat în lupta pentru Cotroceni – trebuie să recunoaştem o butaforie de marketing politic mult mai rafinată decât cea dintre Ion Iliescu şi Vadim în anul 2000.
O să încapă Mircea Geoană în căuşul Stângii, recte al PSD? Va fi de acord Ciolacu sau va fi obligat să fie de acord Ciolacu cu revenirea lui Geoană? Asta dacă Ciolacu va mai exista ca personaj politic în 2024… nu ştim, nu facem parte din comitetul de gestionare al României :))
Dar da, va fi o bătaie foarte interesantă şi foarte reală. Şi, deşi mulţi ar paria pe LCK, având în vedere rezultatele excepţionale pe care le are din punct de vedere electoral în sondaje, să ştiti că Mircea Geoană este extrem de capabil să ofere surprize.
Una dintre variantele de lucru pentru Dreapta ar fi ca LCK să facă echipă electorală cu un viitor premier, simbol al PNL, anuntat dinainte electoratului, pentru show politic.
Iar prima variantă de echipă ar fi pentru 2024 Kovesi – preşedinte cu Ilie Bolojan – premier.
Bolojan a crescut incredibil ca notorietate naţională în ultimii 6 ani, reuşind performanţa notabilă de a-l bate la prestigiu şi chiar la realizări până şi pe campionul PR-ului şi al populismului mediatic, pe Emil Boc.

Cu realizări mai degrabă administrative şi care ar fi trebuit să fie normale pentru anii ‘90, nu pentru 2020, construind poduri, şosele de centură, refăcând centrul oraşului, modernizând aeroportul, Ilie Bolojan s-a pliat perfect în realizările sale pe orizontul de aşteptare al tuturor cetăţenilor României, care şi ei salivează, în oraşele lor, după aceleaşi realizări, după aceleaşi facilităţi. Fiecare visează la Vaslui sau la Piatra Neamţ sau la Piteşti la şosele de centură, la poduri, la creşe, la şcoli renovate, la centre istorice modernizate.
Bolojan şi-a creat imaginea de maşină administrativă, de lider în aşteptare, de Mesia mut şi modest, de “Cel care trebuie să vină”, numele său fiind vehiculat în ultimii 2 ani de fiecare dată când a fost nevoie de un premier pentru România, de fiecare dată când PNL a rămas fără preşedinte. Însă, de fiecare dată, în ciuda marilor aşteptări, în ciuda propunerilor incredibile pe care Bolojan le-a primit, şi a primit propuneri senzaţionale, a primit funcţii de putere inimaginabilă atât în PNL, cât şi în guvern, acesta totuşi le-a refuzat în mod inexplicabil.
Unii au pus asta pe seama modestiei şi, din acel moment, admiraţia faţă de Bolojan a mai crescut cu câteva procente. Dar foarte, foarte puţini oameni în ţara asta ştiu care a fost adevăratul motiv pentru care Bolojan a refuzat pe bandă rulantă demnităţile propuse.
Este vorba despre o boală incurabilă pe care Ilie Bolojan o duce-n secret de mai bine de 2 ani, o boală despre care ştiau foarte, foarte puţini oameni, chiar şi din anturajul său, în timp ce Bolojan fiind foarte precaut, a blocat orice fel de informaţie care putea să iasă în spaţiul public despre această problemă, tratându-se în Austria, nefăcând niciun fel de analize în România, cu atât mai puţin la Oradea. Ilie Bolojan duce în spate acest secret cam din 2019, singurul motiv care poate explica de ce acesta a refuzat să devină prim-vicepreşedintele PNL, de ce acesta a refuzat funcţia de premier al României când putea să o primească la cheie, de ce acesta este tot mai trecut în ultimul an, de ce Ilie Bolojan, făcând o scamatorie de imagine publică, a renunţat să mai candideze la funcţia de primar în 2020, lăsând în locul său un om de casă, pe Florin Birta, trecând la mai puţin împovărătoarea demnitate de preşedinte de consiliu judeţean, unde munca este mult mai puţină şi care îi permite să se ocupe mai mult de sănătatea lui şi să reducă nivelul de stres.
Ilie Bolojan încearcă să gestioneze această întâmplare nefericită din viaţa sa tocmai şi pentru că ştie cât de important este ca oamenii să creadă că el este puternic şi că va conduce “ostilităţile” în judeţul Bihor mult timp de acum înainte.
Noi considerăm că această informaţie trebuie adusă la cunoştinţa opiniei publice şi că, în ciuda regretelor pe care le avem în plan personal pentru drama prin care trece, este important să ne facem datoria de a-i informa pe cititorii noştri despre acest lucru.
Dar problemele lui Bolojan nu se termină cu boala incurabilă cu care acesta are de-a face. Din contră.
În ultimii ani, Ilie Bolojan, prin încăpăţânarea sa proverbială, a reuşit să enerveze într-un fel sau altul şi “sistemele”, nevrând să facă parte nici dintr-unul, nici dintr-altul, refuzând să colaboreze sau să devină partener, ba chiar încercând să negocieze cu Statul Paralel nişte termeni personali în acest sens. Ori asta a supărat toate taberele, fiindcă taberele au la rândul lor interese care nu ţin de un amărât de primar dintr-un municipiu reşedinţă de judeţ al României, oricât de notoriu sau gospodar ar fi el.
Aţi putea crede că refuzul lui Bolojan de a colabora cu Sistemul e ceva lăudabil, că e integru nevoie mare. Dar Bolojan e vulnerabil, oricât de tare s-a străduit să îşi ascundă interesele. Chiar dacă ţine legătura ultra discret cu doar doi oameni de afaceri locali implicaţi până în gât pe partea imobiliară, serviciile ştiu ce manevre a făcut până acum liderul liberal.
Bolojan şi-a creat în trei mandate de primar un sistem foarte rafinat de susţinători şi colaboratori, care este, în acelasi timp, si unul extrem de rarefiat. Sunt foarte puţin cei cu care colaborează pentru a controla ce se întâmplă în judeţul Bihor sau în Oradea, de la licitaţii până la autorizaţii, de la investiţii şi până la oportunităţi.
De ce şi-a creat Bolojan o gaşcă mică şi elastică de oameni de afaceri şi colaboratori cu care controlează la sânge destinele municipiului Oradea şi tot ce mişcă în Bihor o să ne spună poate într-o zi procurorii, dar semnul subtil al decăderii lui Bolojan a început la 2 aprilie 2019, când Palladi a demisionat din funcţia de city manager al Primăriei Oradea, adică de executiv al lui Bolojan.
Dacian Palladi (foto jos) este o personalitate locală foarte cunoscută, un om respectat în mediul universitar, medical, de business, respectat de toate cultele religioase şi membru important al masoneriei. Plecarea lui Palladi din anturajul administrativ intim al lui Bolojan, mai ales că s-a produs fără explicaţii, a atras atenţia celor avizaţi că ceva nu e bine.
Ilie Bolojan s-a crezut şmecher ani de zile în raport cu Sistemul, fiind obsesiv de atent cu contactele pe care le-a avut, având întâlniri secrete rare şi de scurtă durată unde s-au pus la punct lucruri folosindu-se vorbe care să nu îl facă vulnerabil.
Dar oricât de şmecher te-ai crede ca politician, oricât de tare ai încerca să furi din banul public alegând cele mai rafinate şi inteligente metode, ori cele mai subtile, poate chiar mai puţin lacome, nu poţi să reziști “informativ” în faţa unui serviciu secret sau unui sistem de structuri de forţă care are abilitatea, capacitatea şi logistica să se

concentreze punctual pe o anumită temă până o rezolvă.
De câteva săptămâni încoace, DNA Bucureşti a început să se concentreze mai apăsat pe nişte dosare penale care îl vizează nu numai pe Ilie Bolojan, ci şi pe câţiva oameni din anturajul său. Unii au fost deja chemaţi la audieri, iar lucrurile merg într-o singură direcţie. Bolojan e finalul direcţiei. Asta arată că Sistemul nu este mulţumit sau nu crede neapărat că boala incurabilă îl va termina pe Bolojan şi preferă să închidă în alt fel povestea.
Sunt foarte multe surse care mi-au povestit despre forţa incredibilă pe care Bolojan a dobândit-o în Oradea în ultimii ani, inclusiv despre felul în care a reuşit acesta să pună cu botul pe labe secţia DNA Oradea care n-a mişcat în ceea ce îl priveşte.
Ilie Bolojan ştie de "mişcările" de la DNA Bucureşti şi încearcă să schimbe pe toate fronturile ce i se pregateşte.
Acum o lună, Bolojan, insotit de pupilul său politic, Florin Birta, acum primar al Oradiei, a fost într-o vizită în SUA, despre care care presa plătită locală a relatat că nu este decât una de business, menită să aducă investitori din America în Bihor.
"Cei doi liberali fac parte dintr-o delegaţie condusă de pastorul Paul Negruţ, rectorul Universităţii Emanuel, care vizitează Statele Unite ale Americii. În cadrul deplasării, care va dura până săptămâna viitoare, delegaţii vor vizita state republicane, precum Ohio, Texas şi Washington, unde se vor întâlni cu reprezentanţi ai administraţiei, mediului de afaceri şi parlamentari, în încercarea de a lega contacte". (din presa locală)
De fapt, vizita a fost una politică, Bolojan încercând să se folosească de relaţiile pastorului Negruţ de la care a cerut ajutor ca să se oprească "jihadul" din România care îl vizează. Un fapt interesant: Bolojan nu parleşte engleză.
Ce nu ştie Bolojan este că morişca a fost deja pornită şi că, aşa cum se spune la jocul de ruletă, "rien ne va plus".
Americanii şi-au propus să cureţe România de toţi baronii inteligenţi sau proşti, dar care au dominat România în ultimii 15 ani prin corupţie.
Mentalitatea Statelor Unite faţă de România in aceste momente este radical schimbată faţa de cea care era acum o jumătate de an. Si cel mai bine putem vedea asta prin faptul că noul ambasador al Americii al Bucureşti, Kathleen Ann Kavalec, este un diplomat de carieră cum n-a avut România ca ambasador de foarte, foarte multă vreme. Ce mai înseamnă un diplomat de carieră mai pe şleau în contextul de acum?
Ei bine, înseamnă că doamna Kavalec este acoperit CIA, adică vine cu mandat de la Licuriciul Mare.
Cine crede că doamna care va ocupa această poziţie este o simplă păpuşică venită aici să încaseze un salariu mulţumitor si să o frece prin restaurantele bucureştene se înşeală.
Noul ambasador al Americii are un CV pe cinste şi foarte interesant de citit "printre rânduri":
– fost ataşat cultural al SUA la Bucureşti la jumătatea anilor 2000
– consilier politic la Ambasada SUA din Kiev şi ofiţer politic la Ambasada SUA din Moscova.
– şef de misiune la Organizaţia pentru Securitate şi Cooperare în Europa (OSCE) în Bosnia şi Herţegovina, detasata direct de la Departamentul de Stat în 2019
– vorbeşte română, spaniolă, portugheză, franceză şi rusă
Kathleen Ann Kavalec are reputaţia unei femei ambiţioase care îşi face întotdeauna temele acolo unde este trimisă.
După 33 de ani, România se schimbă, dar nu datorită dorinţei sale, nu prin forţe proprii, ci este forţată să se schimbe.
Timpul va spune dacă asta este de bine sau de rău, deşi mai rău decât toate dezamăgirile pe care le-am trăit ca popor în ultimii 33 de ani nu are cum să ne fie.
Pericolul ca Putin să se folosească de Transnistria pentru a agresa Republica Moldova şi, mai apoi, pe noi , este foarte mare şi de asta prezenţa Americii la procesul de remodelare a României ne poate ajuta în următorii ani să rezistăm.
Cine crede altfel e un prost fără argumente.

Nota redacţiei: *Cum Strict Secret este dedicat românilor care caută „altceva", dincolo de zgomotul alb al maşinilor de manipulare, poate nu ar strica să ţineţi minte trei litere: NCN. E un post TV de ştiri şi opinie cu totul altfel, pe care îl găsiţi în grilele tuturor cabliştilor români, în zona posturilor informative. Nu mai zapaţi PESTE el, adăstaţi câteva minute pe zi pe NCN. O să vedeţi, o să vă placă si o să vreţi să rămâneţi tot mai mult acolo.*
Liviu Alexa 24 - iunie - 2022

Lasa un raspuns

Nume (necesar) Mail (necesar) Website

Trimite

jooble
Locuri de muncă Galați

- Popular
- Recent
- Comentarii

Pe 4 februarie 2025,

El a trecut prin redacțiile ziarelor Imparțial, Monitorul de Galați ...

Ştefan Constantin,

Cam aşa s-ar putea spune despre ce s-a întâmplat în ...

Şi aici sunt banii

Campion(i) cu 17.445.812 lei, plus 6.392.421 de lei, sunt Eduard ...

Moldoveanca Golovati

Conform raportării făcute la finele lunii octombrie 2019 pe SPIT ...

Tranzacţie spectacu

Familia Mînjineanu a dat lovitura Conform datelor de pe site-ul Bursei ...

Lista masonilor din

Lista “neactualizata” a masonilor din România – raport SRI Raportul SRI ...

Pe 4 februarie 2025,

El a trecut prin redacțiile ziarelor Imparțial, Monitorul de Galați ...

IN MEMORIAM
115 a

Robert Helman, unul dintre cei mai importanți artiști plastici francezi ...

Ghid privind Dreptur

Acest ghid are scopul de a furniza informații esențiale despre ...

Cisternă de 10.000

Primăria municipiului Galați informează că astăzi, 30 ianuarie 2025, a ...

Mărţişoare 2025

Primăria municipiului Galați informează că perioada de desfăşurare a comerțului ...

Ceata cuvioșilor

Între sfinții care s-au preaslăvit astăzi, se remarcă și o ...

- Daniela Agafitei: Cum să reacționezi în preajma unui copil cu autism atunci când are o criză ...
- Daniela Agafitei: Cum poți ajuta un părinte al unui copil cu autism fără a-l face să se simt&#65533; ...
- Oxana: Cum poți ajuta un parinte a unui copil cu autism în asa fel încât sa nu se c ...
- Gelu Ciorici: Multumim, Domnule Bazil! Va asteptam sa va alaturati demersului nostru publicist ...
- Basil: Felicitari publicatiei de suflet si multi ani inainte .Ati reusit sa va mentine ...

- ### Articole recente

  - IN MEMORIAM
    115 ani de la nașterea pictorului Robert Helman
  - Ghid privind Drepturile Legale ale Copiilor cu Nevoi Speciale
  - Cisternă de 10.000 de litri, asigurată de Primărie pentru stingerea incendiilor, a intrat în dotarea ISU Galați
  - Mărţisoare 2025
  - Ceata cuvioșilor

- ### Comentarii recente

  - Daniela Agafitei la O ZI DIN VIAŢA UNUI PĂRINTE CARE ARE UN COPIL CU CERINŢE EDUCAŢIONALE SPECIALE
  - Daniela Agafitei la O ZI DIN VIAŢA UNUI PĂRINTE CARE ARE UN COPIL CU CERINŢE EDUCAŢIONALE SPECIALE
  - Oxana la O ZI DIN VIAŢA UNUI PĂRINTE CARE ARE UN COPIL CU CERINŢE EDUCAŢIONALE SPECIALE
  - Gelu Ciorici la O MIE DE SĂPTĂMÂNI
  - Basil la O MIE DE SĂPTĂMÂNI

- ### Categorii

  - Administratie
  - Agricultura la putere de stat
  - Alba Neagra
  - Ancheta
  - Anunturi
  - Atitudine
  - Cronicarii de rumegus
  - Culise
  - Cultura

- Cultura
- Decese
- Dezvaluiri
- Diaspora
- Economie
- Editorial
- Educatie
- Felicitari
- Interviu
- La estul estului
- Mingea cu mâner
- Nevoia de oxigen
- Opinii
- Orice om îi este frică
- Orient marfar
- Politic
- Poza saptamanii
- Publicitate
- Râsu-Plânsu
- Reportaj
- Republicuta Galati
- Rotisor
- Sanatate
- Saptamana chioara
- Senz-National
- Social
- Sport
- Stiri
- Tractoriștii de asfalt
- Ultima oră
- Uncategorized

- **Video**

- **Arhiva**

Alege o saptamana

© Impact EST 2000 - 2025 Impact EST anul XXIII – 2025, nr. 1001 - Nu fura! Guvernul urăşte competiţia!.